

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Sikring Af Aktiver Under En Kravsprocedure I Et EU-land](#) > Greece

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Grækenland

1 De forskellige typer retsmidler

Med de foreløbige retsmidler opnås en midlertidig retsbeskyttelse, der har karakter af et tillæg til hovedsagen, der enten verserer eller ved at blive indledt vedrørende retten til at anerkende. Denne midlertidige anordning af retsbeskyttelse har til formål at sikre den fremtidige opfyldelse af den fordring, der skal fastslås. Disse retsmidler er: Sikkerhedsstillelse, midlertidig pantsætning, rådighedsfratagelse, udlæg, midlertidig fyldestgørelse, forsegling, fjernelse af forsegling, registrering af aktiver og rådighedsfratagelse, sikring af rådigheden.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Disse foranstaltninger anordnes altid af en domstol.

Den almindelige kompetence til at anordne disse foranstaltninger tilkommer byretten, der er beklædt med én dommer. Denne kompetence tilkommer fredsretten, når der er tale om en midlertidig fastlæggelse af besiddelsen af eller rådigheden over et formuegode, og når retten ifølge de almindelige bestemmelser i den civile retsplejelov har kompetence til at påkende sagens realitet. Retten har desuden enekompetence i spørgsmål vedrørende midlertidig hæftelse og ophævelse af en panterrettighed ved gensidigt samtykke. Den ret, for hvilken hovedsagen verserer, har endvidere konkurrerende kompetence med byretten, der er beklædt med én dommer, ved iværksættelsen af disse foranstaltninger. Den ret, der har stedlig kompetence, er som hovedregel den, der har stedlig kompetence til at træffe afgørelse i hovedsagen, men disse foranstaltninger kan også anordnes af den ret, der ligger tættest på det sted, hvor disse foranstaltninger skal gennemføres. En sådan kendelse forkyndes for den pågældende ved fogedens mellemkomst. Hvis fogeden er forhindret heri, anmoder han politiet om bistand. Det er svært at anslå omkostningerne hertil, fordi honoraret til advokater og fogeder varierer. De gennemsnitlige omkostninger ligger på ca. 250 EUR.

2.2 De vigtigste betingelser

Retten anordner påbud og forbud:

- i hastende tilfælde og for at imødegå en overhængende risiko med henblik på at garantere eller sikre en ret eller håndtere en situation, og
- såfremt den rettighed, som påbuddet/forbuddet har til formål at beskytte, sandsynligvis eksisterer.

Fordringen skal i princippet være begrundet og sandsynlig. Der stilles således ikke krav om et fuldstændigt bevis, men om et ufuldstændigt bevis, der indebærer en lavere grad af overbevisning vedrørende de faktiske omstændigheder, der skal bevises. Det er tilstrækkeligt, at retten blot finder dem sandsynlige for at den retsbeskyttelse, der anmodes om, kan anordnes. Det er betingelse for at bevilge en sådan beskyttelse, at der

foreligger et hastetilfælde, eller en overhængende risiko for, at debitor bortskaffer sine aktiver, og således umuliggør en tvangsfuldbyrdelse på et senere tidspunkt, når kreditor, efter at hovedsagen er blevet afsluttet, har opnået et eksekutionsfundament.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Alle debtors aktiver kan i almindelighed være omfattet af disse foranstaltninger, uanset om han selv eller en tredjemand har dem i sin varetægt. Det er tilstrækkeligt, at de kan overdrages efter de privatretlige regler, og at de ikke er "fredet" ved lov. Det er navnlig følgende aktivtyper, der kan være omfattet af disse foranstaltninger: Debtors faste ejendom, løsøre, der ikke anses for at være omfattet af trangsbeneficiet, både, fly, køretøjer, indestående på bankkonti og værdipapirer.

3.2 Rettsmidlernes virkning

Når kendelsen er blevet afsagt, har debitor ikke længere rådighed over sine aktiver, hvis der ved kendelsen er truffet bestemmelse om rådighedsfratagelse, udlæg eller et midlertidigt pant i fast ejendom. Hvis han ikke overholder rettens pålæg, risikerer debitor en fængselstraf på op til seks måneder, jf. straffelovens artikel 232A.

Ved lovdekret nr. 1059/1971 er der indført tavshedspligt vedrørende bankindeståender, og bestyrelsesmedlemmerne, bankens ledelse og dens medarbejdere straffes med fængsel på op til seks måneder, hvis de bryder denne tavshedspligt. Denne bestemmelse er imidlertid ikke til hinder for indefrysning af bankindeståender, da den kendelse, hvorved indefrysningen anordnes, ikke nødvendigvis skal præcisere de bankindeståender eller de værdipapirer, som debitor midlertidigt skal fratages rådigheden over. Det forbud mod at råde over aktiverne, som opstilles ved kendelsen, krænker desuden ikke tavshedspligten, da bankerne ikke opfordres til at afgive oplysninger om deres eksistens. Når rådighedsfratagelsen vedrører aktiver, der befinder sig i en tredjemands varetægt, skal vedkommende oplyse, om kravet eller rettigheden eksisterer, og om der eksisterer andre udlæg og for hvilke beløb.

3.3 Rettsmidlernes gyldighed

Ifølge lovgivningen er disse foranstaltninger gyldige

- a) indtil der er blevet truffet en endelig afgørelse i hovedsagen om sagsøgerens krav, og denne afgørelse ikke har fået retskraft,
- b) så længe en endelig afgørelse ikke er truffet i dennes favør, og den ikke er blevet fuldbyrdet,
- c) hvis der ikke er indgået et forlig i hovedsagen,
- d) i 30 dage efter sagen er blevet hævet, eller den på anden vis er blevet afsluttet,
- e) så længe kendelsen ikke er blevet ophævet eller ændret af den ret, der afsagde den som følge af ændrede omstændigheder, eller af dommeren i hovedsagen (uden at der behøver at foreligge ændrede omstændigheder), og
- f) når der i kendelsen er blevet fastsat en frist for anlæggelse af hovedsagen, og dette sker inden for fristen.

Hvis en af parterne ikke giver møde i retten, og vedkommende er behørigt indkaldt til retsmødet, afsiges der udeblivelsesdom. Retten behandler imidlertid alligevel sagen, som om begge parter var til stede, idet manglende fremmøde i en sag om foreløbige retsmidler ikke er ensbetydende med, at den udeblevne part anerkender modpartens påstand. Retten kan kun genoptage sagen, såfremt den, der er dømt som udebleven, begærer kendelsen ophævet eller ændret under henvisning til nye faktiske omstændigheder, der ville have medført, at retten ville have afsagt en kendelse med et andet indhold.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Kendelsen om anordning af foreløbige retsmidler kan ikke appelleres, medmindre den indeholder en midlertidig

ordning vedrørende rådighed eller ihændehavelse. Er det tilfældet, er der udtrykkeligt fastsat en mulighed i loven for appel til den kompetente appelinstans inden for en frist af 10 dage fra kendelsens afsigelse. Desuden kan statsadvokaten ved kassationsdomstolen appellere enhver kendelse, hvis der rejses et retligt spørgsmål. Efter en prøvelse af sagen stadfæster eller ophæver kassationsdomstolen den anfægtede kendelse, og dens dom har midlertidig gyldighed. Som ovenfor nævnt kan parterne fremsætte en begæring om ophævelse eller ændring af kendelsen, men dette gælder også for tredjemand (tredjemandsindsigelse), der ikke er blevet adciteret under sagen, og som ikke har deltaget heri, uagtet at vedkommende havde retlig interesse i sagen.

■ Sidste opdatering: 04/01/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.